

משוח מלחמה פרק שמיני סוטה

מג.

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י פ"ו מ"ל מ"ס
 ה"ב ס"ג ע"ג ק"ב
 ד ב מ"י ס"ג ה"ד
 ה ג מ"י ס"ג ה"ד
 ו א מ"י ס"ג ה"ד
 ז ח מ"י ס"ג ה"ד
 ח ט מ"י ס"ג ה"ד
 ט י ב מ"י ס"ג ה"ד
 יא י ב מ"י ס"ג ה"ד
 יב ל מ"י ס"ג ה"ד

לבינים כשרון. מקום הוא ששמו שרון ואין הקרקע יפה ללבינים ולא היו דבר קיימאם שפעמיים נרץ למדעה בשבע שנים: **ואלו שאין זיון ממקומן**. דהנך דלעיל הולכין עד לספר ושם שומעין דברי כהן ומחזיקין מן המערכה לאחר ישראל ואינם מחזיקין לבתיאם אלא עוסקין בספיוק מים ומזון להוליך מלחמה ואלו אין זיון ממקומן אפילו ללכת עד הספר ולשוב ע"פ כהן: **הכונה ביום ומנוו**. ולא דר בו עדיון שנה: **וכן הנוטע כרם והיללו**. ועדיין לא עברה שנה רביעית עליו שלמה: **נקי יפיה לביסו**. כשניל צימו:

תורה אור השלם

1. וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש והוצרות התרועה קידו: במדבר לא ו
2. והפגנים קברו אתו אל מצרים לפטופר סוים פרהה שר הטהובים:
3. ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטאל לו את פתחס אלה יאשי אבות הלויים למשפחה:
4. ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר קנה בית תרש ולא יצבו ילד וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יתקנו: דברים כ ה
5. ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילד וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו:
6. ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחה: דברים כ ו
7. כי יקח איש אשה חרשה לא יצא מצבא וכל יצבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו ענה אחר וישח את אשתו אשר לקח: דברים כ ה
8. ויספ השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש תירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא יפס את לבב אחיו מלכבו: דברים כ ח

יפיה. רביא הוא. הוסף לך הויה אחרת להיות כו: **גמ'** יכול דברים של עמון. יכול שהדברים הללו שהם אומרים מי האיש אשר בנה וגו' של עמון כן ולא היה כהן אומן אלא השוטרים: **פ"ל ויספו השוטרים**. לדבר אל העם ולמרו מי האיש וגו'. ויספו משמע שדבר זה הם מוספים משלהם: **הרי דברים של עמון אמור**. שהדבר זה לבדו הן מוספין על של כהן מדעד השמא נבי נטע וגבי ארס אשה לא כתיב ויספו והכא כתיב ויספו ש"מ עד הנה דברי כהן ולא זו הן מוספין: **הא מה אני מקיים ודברו השוטרים**: בבנה ונטע וארס: **בדברי משוח מלחמה הכסוב מדבר**. שהכהן אומר והשוטרים משמעין אותן: **מונגס עד ודברו**. דהיינו שנטע ישראל אחס קרבים וגו' עד להשיע אחס: **מי האיש**. רביא הוא דמני למיכבד מי אשר בנה. ומדלל כתיב אשר בית בנה דרוש ביה בנה מ"מ. והאי דכתיב בית למעוטי בית שער אכסדרה ומרפסת שהם עשויים לנריסת רגל ולא ראיס לדור בהם: **ביום שער**. בית כניסת שער החצר להסוספק שם שומר הפתח: **ולא חנוכו**. מדלל כתיב (ו) חנך היו מיעוט חנוכו לזה ולא לאחר פרט לגזול בית: **כרבי יוסי הגלילי**. דמתיירא מעבירות

שפיטפט. וילול וכנס אותו ולא יחשבו: **והלא שכטים מכוס אוטו**. כדאמרין באלו הן השטרין (סנהדרין דף פב:) לפיכך הולך ליתסו סם פתח בן אלעזר בן אהרן הבהים: **פרי טועי**. מדלל כתיב פוטאל: **בתנ"י ביום האולרים**. לאור יין שמן ומבואה: **ואחד הלוס**. בית בניו שהרי אללו הוא חדש. ובגמרא מרבינן ליה מקרא: **משפס איני מאכל**. דנהיה הוי ככסי שמיס כנגד שמיס וחתח יואה זב:

ואפילו מה' מינין. מנערפין: (ט) **חיללו**. בשנת הרביעית לנטיעתו שחלל את הפירות בשמעות כדרך מעשר שני ומעלה את השמעות לירושלים ואוכלן כדכתיב (ויקרא ט) קדש הלולים וגמר קדש קדש ממעשר: **ה"ג כל אלו שומעין דברי כהן דברי מערכי מלחמה וסוורין**. כמו שומעין דברי מערכי מלחמה של כהן כלומר שהכהן אומר להן: **סרק**. כגון ארוס ושקמים שאין עין פרי: **והמחזיר גרוספו**. ואירסה אינו מחזר שאינה מדעה לו וקרא אשה מדעה קפיד כדכתיב כי יקח איש אשה חדשה (דברים מד): **אלמנה**. ואירסה כהן גדול אינו מחזר כשנילה דלמעוט מולל לקה"ל מדלל כתיב ולא לקח: **על מכונו**. סמרו ונגלו נמדה ראשונה אינו מחזר דלאו חדש הוא הואיל ולא חידש להוסף עליו ואפילו אללו אינו חדש וגרע מהלוקה והירוש: **אף הכונה בים שומעין דברי כהן מערכי מלחמה וחוזין ומספקין מים ומזון ומתקנין את הדרכים** ואלו שאינן חוזין י"הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת והנוטע ארבע אילני מאכל וחמשה אילני סרק המחזיר את גרושתו אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממורת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר **אומר אף הבונה בית על מכונו לא היה חוזר ר' אליעזר אומר אף הבונה בית לבינים בשרון לא היה חוזר י"אלו שאין זיון ממקומן בנה בית והנכו נטע כרם וחללו הנושא את ארוסתו הכונס את יבמתו שנא' נקי יהיה לביתו שנה אחת לביתו זה ביתו יהיה זה כרמו ושמה את אשתו זו אשתו אשר לקח להביא את יבמתו אין מספיקין (להם) מים ומזון ואין מתקנין את הדרכים: **גמ'** תנו רבנן ודברו השוטרים יכול דברים של עצמן כשהוא אומר ויספו השוטרים הרי דברים של עצמן אמור הא מה אני מקיים ודברו השוטרים בדברי משוח מלחמה הכתוב מדבר הא כיצד כהן מדבר ושומר משמיע תני חרא כהן מדבר ושומר משמיע ותניא אידך מדבר ושומר משמיע אמר אביי הא כיצד מונגס ועד ודברו כהן מדבר וכהן משמיע מודברו עד ויספו כהן מדבר ושומר משמיע ואילך שומר מדבר ושומר משמיע: **מי האיש אשר בנה בית חדש כו'**: תנו רבנן אשר בנה אין לי אלא אשר בנה לקח וירש וניתן לו במתנה מנין ת"ל מי האיש אשר בנה בית אין לי אלא בית מנין לרבות בית החבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות ת"ל אשר בנה מכל מקום יכול שאני מרבה אף הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת תלמוד לוטר בית מה בית הראוי לדירה אף כל הראוי לדירה ר' אליעזר בן יעקב אומר בית כמשמעו לא תנך ולא חנוכו פרט לגזול לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי רבי יוסי הגלילי הא אמר ורך הלבב זה המתירא מעבירות**

(א) ב"ב קט: (ב) סנהדרין פב:
 (ג) נטעו הדיוט וכן כמשה לטאל (ד) נלקמן מד: (ד) פ"ה ח ט ב (ה) במדבר ס"ו (ו) נכאס פ"ד מ"ו (ז) נדרים כ (ח) נלקמן מד: (ט) נלקמן מד:

הנהגות הב"ח

- (6) בהשנה כל אלו שומעין כ"ל וחיוב ואלו נתקן:
- (ב) ר"ש ד"ה ופס"ו וכו' מנערפין המ"י וח"כ מ"ה ולא חיללו וכו' שמחלל את הפירות: (ג) ר"ה ולא וכו' כתיב ולא קח:

מוסף רש"י

שפיטס אבי אמו. יתרו. דלעזר אבי פתח לקח מנות יתרו. דכתיב ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטאל לו לאשה. ומפרס כגנה פוטאל זה יתרו שפיטס עגלים לעבודת כוכבים (סנהדרין כ"ב). אחד הבונה ואחד הלוקה ואחד הירוש. וכן דין המאכל כל מקום דהיא דפשיטא ליה תנא כרשא ואתו הפני שנה להשמיעו שהוא שיה ל' הוא שנה אמרו (סוטה כ"ב).